18

BIBLIOTECA
DE MEDICINA
EST. 86
TAB. 2
NÚM. 15
MADRID

Incipit legendā cū officio miſſe ſancti Ro⸗
chi cōtra peſtē requiſiti cuius feſtū an⸗
nue celebꝛatur ī cōuentu pariſiēſi oꝛdinis fra⸗
trū beatiſſime dei genitricis ſemperqʒ virgīs
marie de mōte carmeli vbi multis claret mi⸗
raculis.

86-2-A
nº 15
6506

·S·Roch

Incipit legenda ſancti rochi cõtra peſtem requiſiti

ROchum pa tre Johãne matre vero Libera nomine genitũ conſtat. Js patriã habuit mõtem peſſulanum. Que olim agatha ſiue agathopolis appellabatur. Narbonenſis gallie opidum non ignobile. Cui aliiſqꝫ nonnullis pater ipſe non tyrannorum more: ſed iuſticia: integritate prudentia: diuino amore: ſuorumqꝫ omnium beniuolẽtia ꝛ gratia imperauit. Qui tũ et ſimilitatem diſciplinam per omnem fere etatem exercuit: et in ea verſatus eſt. Seculi tamẽ huius molitiem: illecebraſqꝫ veluti caduca paruiqꝫ momẽti aſpernatus omni fide et charitate deum coluit. Non ignarus homini deum timenti nihil vſpiam deeſſe fortunaſqꝫ omẽs ad eum vndiqꝫ cõfluere: omniaqꝫ pro votis illi cedere. Qua propter deum immortalẽ in rebus omnibus agendis aſpicem ſibi propoſuit.

¶ Quomodo ĩpetrauerũt parẽtes Rochum.

HJs vxorem infecundam ac ſterilem ad ſenectam vſqꝫ perductam ignarus quo pacto ex ea prolem compararet: quam mirrum ĩ modum optabat: quoniam omnib⁹ a natura ẽ inſitũ poſteros ex nobis qͣbus ꝑpetua ri cẽſemus appetere: adhortatur vt imortalẽ deũ ac virginẽ ſaluatoris genitricẽ ſupplex adeat oretqꝫ ſibi filiũ dari. Quibus vtilẽ ac fructuoſũ deo gratũ. Cui⁹ gl’iam nõ intueatᷓ mũdo. Verũ augere ac illuſtrare ꝯtẽdat. Cõiunx viro obſequẽtiſſima luminibus in celũ erectis dei ac virginis opem his verbis imploꝛat. Te rerum omnium parẽs. Teqꝫ mũdi regina virgo mortaliũ ſpes vnica. afflictorꝫ omnium iocundũ ac dulce refugium: cui⁹ ope cũcti mortales vtimur: ſeruos tibi deditos vite ac tua erga oẽs pietate ꝛ miſeratione ſperãtes ne deſeras obſecro. Votiſqꝫ noſtris ſi modo ꝑpiane rei publice conducat annuito. Optamus enim filium non vt patrimonium augeat: fortunas conquirat. res humanas ꝓ libidine miſceat: ſed vt illas pauperibus erroget: tibi deſeruiat: laudem ꝛ gloꝛiam tue maieſtatis ꝑdicet. Pro te ac nominis tui am-

plitudine cruciatus omnes mor
tem deniqz ſubire non dubitet

De eius natiuitate

His dictis mulieri viſuz eſt
deum ac virginem annuiſſe
votis Domum itaqz reuerſa vi
rum conuenit rem omnem ape
rit Honeſtum conſortium diui
numqz coniugium ineunt ac fili
um gignunt Erat annus hic ab
incarnato verbo Milleſimus
duceteſimus nonageſimus quin
tus Olimpiadis vero quingen
teſſime vndecime annus ſecun
dus Quo Rochus ille felix et
diuinarum rerū peritiſſimus in
lucem emerſit Cuius nominis
interpretationes ceteris relin
quamus cum multe varieqz ab
eruditis viris deſcribantur.

Hoc vnum tamen fateri audeo
virum fuiſſe omnibus ſceleribus
exutum virtutibuſqz refertum
Nec mirum cuipiam videatur
hunc deo aſpirante genitum

Naz quis neget mulieri diuini
ſpiritus aurā ingeri poſſe et ab
ipſo deo quedam ſobolis princi
pia infundi ac deum cum homi
ne chaſtitatis communionē ha
bere Ex qua quidem gratie
ſequuntur Quarum auxiliis
hominem hoc pacto generari
non abſurdum videtur Nec ta
men hoc huiuſcemodi exiſtimes
neqz que fabulis prodita ſunt
apud phrygam de atti Apud
bitinidas de herodoto deendi
nione apud Archadas et apud
romanos de numa Quos oēs
cū imortalib⁹ cōſortiū habuiſſe fa
bulātur diuinitatēqz īquiūt ſa
pietū congreſſus minime aſper
nari Vana hec et gētilib⁹ ꝓpria
Ea enī tēpeſtate demōes diuia
tū pmiſſione ꝑ arbitrio agebāt
Nos vero q̄ ſacroſcām eccleſiā
imitamur ſic Rochū genituz ar
bitramur vtrū Johānē baptiſtā
ex Eliſabeth et zacharia ſenio
iā cōfectis diuino afflatu eorum
bonitate et erga deum fide geni
tum fuiſſe credimus

De cruce et ieiuniis

Mater itaqz mire pulchritu
dinis puerū rubra cruce in
pectore ſignatū cōſpicata obſtu
puit ſūmaqz voluptate affecta
ē exiſtimās deo fore gratiſſimū
Illūqz ꝓpriis vberib⁹ educare
decreuit Qui ſicut miraculo cō
ceptus ac genitus ſic bonitatis
ac ſimonie ſigna pſagiaqz ſan
ciſſim⁹ p̄ ſe tulit Nam cū mater
in btē marie virginis memoriā
feriis quartis et ſeptis ſemel tm̄
veſceret puer quoqz vt ipe ho
norem deo redderet et inedie cor
pus tenella etate diſponeret iiſ
dem dieb⁹ ſemel tātū lac ex vbe

ribus hauſit.

De deſpectiōe mūdi quā hūit

c. T Umqꝫ ad quītū etatis an-
nū ꝑueniſſet ab apoſtolo paulo
edoctus Ut corpus caſtigaret et
in ſeruitutē redigeret: cibo potu
qꝫ parciſſime Utebatur Duode
cimū Vero agens annū delicias
oēs ⁊ magnificoſ apparatꝰ impē
ſos ampliorēſqꝫ ſumptꝰ peroſus
ī pauperes ⁊ egenos liberalita-
tē cōpleċti maluit. Exteros p̄te
rea ⁊ peregrinos eque ac ꝓprios
ciues dilexit. hylari facie ſermo
ne fere diuino: humanitate: moꝝ
dignitate: animiqꝫ ſplēdore: ce-
teris oībus id etatis p̄latus eum
dē ſe mortalibꝰ p̄ſtitit Pauperes
Vero p̄ ceteris obſeruare: ſolari
iuuareqꝫ pro Virili ſua poſuit
Siq̄d Vero tp̄is illi ſuperat non
ad Voluptates ⁊ delicias aīuꝫ de
clinabat: ſꝫ ad ſūmi dei cultū. eiꝰ
qꝫ Vires ⁊ amplitudinē iq̄rendo
q̄tū etate poterat: ſuo p̄fectꝰ in-
genio: tm̄ ꝓfeciſſe cūctis Viſus ē
Ut magnum ⁊ ſingulare nomen
atqꝫ gloriam adeptus ſit.

De morte patris

IOhannes itēꝫ pater etate
morboqꝫ grauatus: morte
ſubuertitus Rochū accerſiri iu-
bet Quē ī hūc modū allocutꝰ eſt
Tempꝰ adeſt mi fili quo ſeculi
huiꝰ tēpeſtates: ꝓcellas: fluctu
ationeſqꝫ deſerā ⁊ meoꝝ operū
p̄mia cōſequar Cū deo quoqꝫ
immortali ſi me hoc munere di-
gnabitur locū habeā Uerū cum
te pre ceteris oībus diligā ⁊ in te
Uno exornando curas oēs cogi-
tatiōeſqꝫ dexperim q̄dū tibi cō-
memorāda exiſtimaui Que ad
bn̄ btē recteqꝫ Viuēdū conduce-
re Viſa ſunt Te itaqꝫ per ſupoſ
oro ac obteſtor Ut mea hec pre-
cepta non deſpicias Deū igitur
in primis colito: ⁊ ſaluatoris nr̄i
tormēta cruciatuſqꝫ ſepiſſime re
miniſcito. Quibus nos ſaluos
eſſe Voluit: humanumqꝫ genus
omni ſcelerū ac Vitiorū labe de
prauatū ꝑditūqꝫ inſonti cruore
ab imis acherōtis penetralibus
eterniſqꝫ noctis in lucem reuoca
uit Pupillis item Viduis idqꝫ
genus oībus ſuſtātiis alieno ſu
orūqꝫ p̄ſidiū deſtitutis: opem fer
to Auaritie preterea tenacitateꝫ
flagitioꝝ oīuꝫ ꝑnitioſiſſimū quā
nemo ſapiēs Unq̄ ſecutꝰ ē caue
to Nā ſi fortunas q̇bus abūdas
paupibꝰ erogaueris: ſi Virgines
parētibus atqꝫ opibꝰ deſtitutas
Viro locaueris: ſi mulieres obſe
ne p̄ſtitutas ab errore ſubtractaſ
coniugio deuinxeris: ſi deniqꝫ
clemētiā obſeruaueriſ: ſcito te hoī
bus ⁊ ipſi deo gratū fore Si ho-
ſpitalitatē celebraueris morbo

gꝛmiatos adire:⁊ manib⁹ tracta
re nõ indignũ putaueris: cuncti
moꝛtales dei cõſoꝛtio te dignum
iudicabũt Rochus obtẽperatu-
ruꝫ ſe pꝛimi ꝓmittit Qui paulo
poſt e vita migꝛauit.

¶ De moꝛte matris eius

Iuſtis itaqꝫ patrio moꝛe·
ſolẽni põpa pactis dũ ſcuſ
hic adoleſcens in lachꝛimis ad
huc eſſet: pꝛiuſqꝫ funeribus auge
retur priuſq̃ vigeſimũ egiſſet ã
num matrẽ ſqualoꝛe meroreqꝫ
confectam amiſit.

¶ De elemoſinis eiuſdem

Multum igiturqꝫ pater monue
rat pꝛudẽtiſſim⁹ iuuẽis nõ
oblit⁹ ñ inertie aut ſocoꝛdie nõ lu
pui aut vitiis dedit⁹ nõ laſciuiis
aut neq̃tiis peſũdari paſſus eſt.
Verũ luce doctrinã imitat⁹ qui
inquit. Vẽdite q̃ poſſidetis et date
elemoſinã ⁊c. hereditarias opes
egenis elaꝛgimptitur xpi dogma
ta imitat⁹ Qui vetuit huiuſce-
modi diſtributiões i ꝓpatulo fi-
eri ne ſuã q̃ſqꝫ diſtributoꝛ in hoc
ſeculo ex ea gl̃ia mercedẽ cape-
ret Sanxitqꝫ dexteram ſiniſtre
manus negotia i paupꝫ elargi
tionibus ignoꝛare.

¶ Quomodo reliquit omnia

Exhauſto igitur ad dei ⁊ vir-
ginis honoꝛẽ ac laudẽ pe-
culio paternis qꝫ monitis quan
tũ ei per etatẽ licuit ſtudioſe pera
ctis: patrie parũ ſe ꝓdeſſe ratus
pꝛĩcipatu ſe abdicauit patruoqꝫ
opidis q̃ a patre ſuſceperat ꝑfec-
to et ſũma reipublice tradita. ipſe
i ytaliã pficiſci ſtatuit Bꝛeui qua
dã coccinea veſte idutus viliqꝫ
palliolo ſuppoſito/pileo/pera: et
baculo ſumptis. pedib⁹qꝫ pero
ne munitis nullo comitante ro
mã verſus iter dirigit Supera
tiſqꝫ alpium iugis ⁊ amfractib⁹
ytaliam ingreſſus ad opidum
aplicuit quod acole aquam pen
dentem nominant· Id enim ſeuiſ
ſima peſte vexabatur Qua re
intellecta Rochus ad hoſpitale
confeſtim ſe contulit: vt egrotan
tibus inſeruiret. ¶ Quomodo
venit ad hoſpitale vincentii

Vocato qꝫ vincẽtio hoſpi-
talis magiſtro eũ ſic allo
q̃tur. Sẽtio locũ hũc peſte labo-
rãtibus reſſectum te que vnum
eſſe qui a ceteris deſtitutus ſoluſ
hiis inſeruias Quod cum ita ſit
vt me tibi ſocium adiungas oꝛo
quo facilius eos curemus: iuua
bo te donec vita ſuperit Cui vi
cẽti⁹ et ſimi hoſpes nõ vulgaris
tua eſt charitas erga ꝓximũ ⁊ in
dĩm fides tua tñ etas adõ tenella
ꝯſõme tue pñ ũtia laboꝛẽ hũc aſſi
duũ imẽſuqꝫ fetoꝛẽ minime pati
etur Ad hec rochus Non ne in

ſacris codicibus legit diuino fre
tis pſidio nihil eſſe difficile. Si
mõ actiões nrãs ad eius cultuz
nulli mortali ſpẽ pellecti lendi-
mus cui' amore huc acceſſimus
ſcriptũ ẽ.n. Quo cũqz vni ex mini
mis iſtis feceritis mihi feciſſe exi
ſtimetis Negat vincẽtius rochũ
id ſine vite maxio diſcrimie ex-
periri poſſe Peſte grauatos o-
mnes eſſe plurimoſqz dietim
extingui: nemine aute euaderet
deũ ipm teſtat Cur igit iquit tu
to periculo te obicias moriqz expo
nas: Quot hinc ſint lachryme
quot clamores quot vlulat' diffi
cile dcm ẽ. cõtra nihil voluptat
nihil ocii nihil deniqz quetis eſt.
At roch' None ſcriptũ eſt Vbi
maius ẽ periculũ ibi & pmiũ longe
maius ee neceſſe eſt Nõ.n. vni
cuiqz ciuitate vallãti murali ob
ſidiõali ne corona donabatur.
Sed qui ciuẽ romanum ab ho-
ſte ſeruaſſet aut vallum trãſi-
liſſet murũ primus ſcẽdiſſet ſeu
ciuitatẽ obſidione liberaſſet. que
oia vt magna & ardua ita imor-
tali gloria: merito priſca illa e-
tas decorare cõſueuit Si igitur
hac vana et inmortali gloria pel
lecti nõ opes mõ ac vires verũ vi
tã aiamqz effũdere nõ dubitarũt
cur nos qui xpz imitamur vite
precamur? Preſertim cũ in ſacris
litteris habemus non corona-
rī nec ſupernos lares ingredi
locum ne in celo diffinitũ habe-
re vbi perpetuo euo fruant niſi
eos qui legitime certauerint et
animã ſuã odio habuerint Fac
igitur obſecro vt egrotos adeã.
¶ Tum vincenti' hunc hominẽ
quaſi a deo miſſũ exiſtimãs ve
ritus ne ſi eũ repelleret deũ ipm
ad iracundiam excitaret ſui que
egrotis boni aliquid adimeret
cenſebat enim hunc diuinum
hominem illi auxilio et ſaluti fo
re ¶ Qua propter eum ad vali
tudinarios ducit. Quorũ omniũ
dexteram tangit ſignoqz cru-
cis comunitos peſte liberat. ac
dum ciuitatem luſtrat idem ſedu
lus agit Qua ex re ſtupor oẽs
inuadit. ac peſte ſoluti deũ eius
que nomen ad aſtra tollũt Hũc
vero e celo miſſum diuinituſqz
in tanta mortalium clade dona
tum arbitrantur.

¶ De eius humilitate

Quibus itaqz & incolis quos i
pſtinã valitudinẽ recuperat
Rochus iubet ne eius nomen p
dant.

¶ De liberatiõe ceſene

Oppidoqz illo relicto confe-
ſtim ceſenam togate gallie
vrbem eodẽ morbo correptũ pro
fectus eam incolumen reddidit

¶ Sicut iuit romam

Quibus confectis romam
longis itineribus cõtendit

Quā ſup ceteras ytalie vrbes
infectam contaminatamqꝫ per
ſenſerat. Quo delatus ad brita
nicum quēdā cardinalem boni
tate ⁊ moribus parem diuertit.
Qui apud pontificez maximū
ſumme auctoritatis ⁊ erat: ⁊ ha
bebatur. Cuncti eum deo gra
tiſſimum: et ſanctimonie ſpeci
mē eſſe predicabāt Cui rochus
errata ſua ꝯfiteri voluit. Eucha
riſtiāqꝫ ex ipſius optimi viri ma
nibus ſumpſit. Qui cū rochi fa
tiem intueret ⁊ ex ea qðdā diui
num lumē emicare cōſpexiſſet
obſtupuit. Maximaqꝫ itinera
tione illū proſequebatur. Ora
uit qꝫ vt vrbē peſte pene obru
tam liberaret. Vrbem inquā criſti
ſedez quodā orbis terraꝝ capud
Auctorum hominum domicili
um bonarū artiū ac liberaliū di
ſciplinaꝝ olim nutricem ac diui
petri egregii que pauli innocen
tium virorum hoſpitium nec
immerito mundi caput appella
tam: At Rochus. Mortaliū
īquit reuerēde pater ſalꝰ morſ
qꝫ a diuino rerum opifice pendet
Iſſe eniz voluptatibus nequi
tiis ceteriſqꝫ ſceleribus implici
tos ⁊ ad peccādū ꝓcliues dānat
Iſſe virtutibus moꝝumqꝫ inte
gritati ac iuſticie deditos prote
gere ac fouere non deſiſtit Iſſe
egrotos liberat mortuoſqꝫ ad vi
tam reducit Eum itaqꝫ orato
qui neminem ad ipſium cōfugien
tē repellit ¶ Cruciſqꝫ patibulo
ſuffixis manibus oēs euocat il
lo ⁊ amplexu rus qui ad eum co
gitationes conuerterint.

¶ De oratione pro cardinali

Erectis tñ in celū oculis de
um ſic orat Et ſi clemētiſſi
me pater cardinalis huius ſan
ctiſſimi preces multo plus pōde
ris apud te nrā orōne hñtur tñ
vt glie tue ſplēdor noīſqꝫ ampli
tudo clariꝰ elluceat: pces nrās ad
te ꝓfūdere nō dubitauit. patiari
vrbem hāc ſacroſcē ecclē ſedem
pietate atqꝫ clemētia tua ab hac
ſeuiſſima cōtagiōe liberari. Vi
rūqꝫ hūc ſanctiſſimū in crucis ſi
gno ab oī periculo ſeruare

De cruce quā fecit in eiꝰ frōte

Qua orōne habita rochus
cruce cardinalis frōtez ſi
gnat ita vt eiꝰ impreſſio cutē pene
trarit ac ſi cauterio crux fuiſſet
inuſta Domū itaqꝫ cardinalis
egreſſus a cōpluribus poſtulat
quid ſibi crux illa ſignificet:
Quibus ille vir quidā diuinus
me vt peſte ſeruaret cruce hac
muniuit ¶ Laudabant nōnulli
Alii complures cardinalem vt
crucem deponeret que faciem
dehoneſtabat hortabantur Pu
dore ductiuſ cardinalis domum
reuerſus Rochum orat vt crucē

eidemat ne omnibus ludibrio
ſit Ad quē Rochus Nemo ſer-
uoꝝ ē reuerēde pater qui domi
ni miſitis aut imperatoris inſi
gnia ferre nō glorietur Qua ꝓ
pter Andreas ⁊ Petrꝰ apoſtoli cru
ci ſuffigi nō modo nō turpe ſed
etiam glorioſuz putauere et illā
tam acerbā mortem pati Volu-
ere Vt xp̄m ꝓceptorem imitari
Viderētur Franciſcus itē paulo
ſupra etatē noſtrā Vir ſanctiſſi
mꝰ ſtigmata ſuſcipere in Victo-
rie et glorie ſignuz non eſt Veri
tus cur tu igitur hoc contemnis
Jn quo dei filꝰ Vt te ceteroſqꝫ
ſaluaret ſūmo decore clauis affi
xus haſtaqꝫ cōfoſſꝰ eſt ferto igi
tur Vite ſalutiſqꝫ Vexillū in quo
grām conſequaris Legitur.n.
Qui ad Vitam Vult ingredi cru
cem tollat eumqꝫ ſequatur qui
ſibimet nō pepcit Quibus dcis
cardinalis confeſtim acquieuit
Crucēqꝫ geſtat ſtatuit ⁊ rochū
ad pōtificē deduxit Jlluqꝫ eſſe
edocuit q̄ ei crucez inuiſſet Ro-
chus autez in terrā ꝓſtratꝰ ⁊ ad
pontificis prouolutus pedes la
chrimis eos rigat ſuorūqꝫ pec-
catoꝝ Veniaz depoſcit Pōtifex
hominē cōſp catꝰ Venia nō indi
gere inqt diuinūqꝫ eſſe hominē
affirmat Tū cardinalis Vnde
hāc in eo preſtantiā cognouerit
rogat Cum primuz inqt hūc cō
ſpeximus ex eiꝰ oculis radiū qui
dā ꝓfūdi Videbant ꝙ nos in ad
mirationē ac ſtuporē deduxere.
Ad Rochumqꝫ conuerſus qua
patria quibus Ve parētibus or-
tus eſſet interrogat Rochus Ve
ro ſiue Vt pontificē contēplaretꝰ
cui celeſtis regni claues poteſtaſ
qꝫ ſoluēdi ac diſſoluēdi conceſſa
erat ſupra qua petra oīs eccleſia
cōſtructa ē aut forte Veritus ne
ſi patriā parentes Ve ediceret oī
bus cognitꝰ ab inſtituto detra-
heretur ſubticuit Jmpetrataqꝫ
a ſūmo pontifice Venia cardina
lem ſecutus eſt

¶ Quomodo reliquit romā

C Diuus contubernio triennio
Vſus cū e Vita cardinalis
deceſſiſſꝫ rochꝰ rōe āplꝰ morari
noluit Vrbēqꝫ egreſſꝰ loca ⁊ op-
pida queqꝫ finitima circuit Pe-
ſte interceptos diue crucis impreſ-
ſione ſaluat:adeo Vt omnes ad
quos ꝑuenerit. Rochi Virtute ſū
mū deū colebāt laudabūtqꝫ qđ
ſ.tm̄ hoī tribuiſſet: Vt mortuos
ab inferis pene reuocaret.

Quomō iuit placētiā ⁊ curabat

Qui cū oēm fere togatā gal
liā morbo cōreptā peragraſſꝫ la

anaſſetqꝫ placētiā trāſpadanā Vrbē truci peſtilētia Vepatā ꝯtu lit: ⁊ ad hoſpitale quoddā diuer tit In quo Vti beigne ſuſceptus ita egrotātēs pro more ad Vnū Videt: ſignat: ſaluat. De Voce quam audiuit placentie.

¶ Sabore igit ſōnoqꝫ grauat⁹ lectulo ſe pſternit Ac dū q̄ eſceret: amēiſſimā Vocē i ſōnis audit Roche mi q̄ itinera: algo rē: inediā: īgētesqꝫ: labores: per peſſus es dolorē quoqꝫ ⁊ tormē ta ⁊ corporis cruciatus meo itu itu te pati neceſſe eſt.

Quomodo cepit Vepari peſte

¶ Vius Vocis dulcedine ex pergefact⁹ acuta febrē tan q̄ gladio ſiniſtra coxa trāſfixa ſe grauatū ſenſit: ita Vt cuꝫ ardore doloreqꝫ nullā q̄etē cōparenec Voci q̄dē tēperare poſſet: oculis ad celum directis inquit·

¶ Quomodo laudabat deum

¶ Et ſi antea dulciſſime ieſu me ſeruū tuū eē exiſtimaue ri nūc Vero cū me tormētoꝝ tuo rū pte donaueris ⁊ me illis dignū feceris: carū me tibi ac iocūdum eſſe cōptū hēo. Cui⁹ amore hec mihi dulcia Videtur: pro quo mortem quoqꝫ non ſubterfugio

Quomodo exiuit hoſpitale.

His dictis rurſum clamare hoc cepit Infirmi Vero q̄ af fatim eo ducebātur oēs i rochuꝫ ꝯclamabāt orātqꝫ Vt ſileat ac do lores q̄ clamore nō tollūtur pati enter Vt ceteri ferat. At ſcūs ille charitate ardens ne ceteris ipe dimento eēt hoſpitale exiut: ſeqꝫ ante fores humi proſtrauit.

De protectione eius.

Pertranſeūtes ad hoſpitem cepunt obiurgare iubereqꝫ illū introduci: exiſtimātes id ho ſpitis iniuria factū. Negat ho ſpes eū cū ceteris morari Velle: ne illoꝝ q̄etē pturbaret Qua de re iſanus ac demēs ab oībus ha bitus ex Vrbe ppellitur Tū ro chus deo comite baculo innix⁹ Vt potuit ad nem⁹ Vrbis Vicinū prep͛it. cū Vero grauiſſio dolore p̄meret: ad arborē cornū quādā cōſtitit: ibiqꝫ aliquātiſp cōq̄euit.

De miraculo fontꝭ aque.

Mox in p̄ximū quoddā tu guriū ſe recipit: rurſus i hūc modū p̄catur: Quātū maieſtati tue debeā mitiſſime ieſu qui ſer uūꝫ experiri Voluiſti: eumqꝫ me ritis excruciare tormentis non ignoro. q̄m egrotis fortaſſe non ea charitate Vti amori me tuus expoſtulat opē tuleri: ībecilitati nrē tua clemētia ignoſcat obſe cro· Nā q̄s mortaliū ē q̄ p meri tis tibi Valeat iſeruire. Itaqꝫ ne deſtituas me ieſu clemētiſſime:

ne me ſolū hic iter ferētē ſeuitiā
oī deſtitutū p̄ſidio cadere patia
ris Deꝰ āt admirabilis q̄ ſeruos
ſuos nūq̄ deſerit: nubeculā con
feſtim e celo demittit. que ad tu
gurii hoſtiū delapſa aque fontē
ſub ipis rochi pedibus pꝛofudit.
qua ſcaturigine mirū in modū
oblectatꝰ abluto coꝛpoꝛe ꝛ aliq̄tu
lū refrigerato: dolore illū acer
biſſimū aliqua ex parte leniſſe
viſꝰ eſt que q̄dē fontē ad hec nrā
tpa ſeruatū intuemꝰ.

De cane qui rocho cibum deferebat

Verū ne potū mō qui ꝛ cibū
ei tribuiſſe videret̄ ne iedia
piter ꝛ gratū ſibi eē illū oñderet
ceteris quoqꝫ tolerādi exēplū p̄
beret: mirū q̄ddā ꝛ antea iaudi
tū potentie ſue teſtimoniū tulit.
Rus.n.q̄dpiā huic nemoꝛi vici
nū frequētibꝰ edificiis magno
ſūptu erectis erat quo pꝛimi
oꝛes illiꝰ ciuitatꝭ pfugerāt quoſ
iter gotardꝰ familia ſi ignobili:
vir opulētiſſimꝰ erat. Hic ſeruos
cōpluresh̄uit caneſqꝫ ad venā
dū aptos Ex q̄bꝰ vnꝰ ad mēſaꝫ
heri audaciꝰ pgreſſus cū gotar
dus diſcubuiſſꝫ panē pter cōſue
tudine eius manu rapuit Inde
qꝫ pfugiēs ad rochū defert herꝰ
hoc parui fecit familiaritati ne
ceſſitate ne tribuēs verū cū ſeqn
ti diei i pꝛādio ꝛ cena idē feciſſet
ira cōcitatꝰ gotardꝰ ſeruos quaſi
cibū canino p̄betes cōuitiis pſe
quit̄ At illi cibum huic ceteriſqꝫ
canibꝰ here viuit deꝰ p̄ſtamꝰ in
quiūt ꝛ q̄d ſibi hoc velit ignoꝛa
mus que cū gotardus audiſſet
ſi denuo canis id moliret̄ illum
ſequi ſtatuit. Venit paulo poſt:
panēqꝫ vti cepat rapuit Gotar
dꝰ vero ꝯfeſti cibo relicto: illū fu
giētē ſecutꝰ ē. qui panē ad Ro
chi tuguriū detulit: eiqꝫ reclina
to capite panē poꝛrexit. quē ro
chus accipiēs canē bñdixit. At
Gotardꝰ qui eū cōtinēter obſer
uauerat: ſtupoꝛe. cōpꝛeſſus inq̄t
Ineſtimabiles ſunt vie tue ieſu
admirabilis: infinita poteſtas tua
ſingularis boitas ꝛ in hoies tibi
ſeruiētes imēſa pietas quos eſu
riētes bōis iples. diuites vero q̄
opibꝰ magis quā t iſeruiūt ege
nos reddis. quiqꝫ bene coꝛuo
miniſtrāte cibū p̄buiſti. Accen
ſus igit̄ diuio ardoꝛe gotardus
ptinꝰ ad rochi tuguriū pueit It
lūqꝫ humi pſtratū iter ogat q̄ſ
nā eēt aut q̄d mali pateret̄. Tū
rochus eū obſecrat vt pcul abſi
ſtat: ſe.n.peſte vexari nūciat go
tardus domū reuertēs ſecū ſic
aīo voluta. Heu me miſerū ꝛ iſe
licē diuinoqꝫ lumie oꝛbatū Ca
nis hic meꝰ cui igeniū nū nega
uit ꝛ brutis ānumerauit eiꝰ vi

tam mortēqȝ idē exiſtimari licet
miſſelli hui⁹ egrotātis cōmiſere
ſcēs tāta iduſtria tantoqȝ artifi
tio ei cibū queſiuit: iuenit attulit.
Aſt ego qui diuitiis abundo cui
a natura igeniū tributū eſt: et cō
miſereſcēdi ius n̄ ignar⁹ bonū nu
lū apd deū imortalē abſqȝ p̄mio
dimitti ɋpūqȝ meoꝝ mercedem
expecto patiar ne ſcm̄ hūc hoīeȝ
ſolū inter feras ⁊ vepes ab oib⁹ d
lictū interitū aduertat de⁹ tm̄ cru
delitatē aut ſenitie in me ɋtieri.

De reuerſiōe gotardi ad rochū

Ad rochū itaqȝ ex tēplo re
uerſ⁹: his verbis eū alloqu
t⁹ ē. Satio me btiſſime vir deū te
qȝ ſimul ſtuicia affeciſſe: crudelita
tēqȝ in te exercuiſſe. Reuerſus
itaqȝ tecū hoc tugurio māſur⁹
ſū: nec domū reditur⁹ priuſq̄ bo
nā valitudinē adept⁹ fueris. Tu
us hic aduēt⁹ roch⁹ iqt eo m̄ gra
tioꝛ ē quo diuia prudētia ſcm̄ exi
ſtimo q̄ hoīuȝ corda roꝛe ſui ſpūs
pfūdit: q̄ futura oia ab eterno p
uidit q̄ bonū vultū ſine aplīſſio
mūere p̄termittit. Malū āt nul
lū q̄ n̄ puniat ⁊ iuſticiā clemētie in
mixtā: oī ſeueritatē rigoꝛ omiſſo
cōſpexa ē. Neqȝ adeo i bonos pi
etatis ſu: oculos deflexit: vt ma
los deſeruiſſe videat eis quos e
legit viā rectā oñdit queadmōȝ i
te feciſſe ɋnitio qua ex re mihi p
ſpicuū ē poſteaq̄ doloꝛe ac timoꝛ
omiſſo iſti inſeruire deſideras te
gratū illi eē pge itaqȝ vt cepiſti:
quo felicitatē ɋſeq̄ ris. quam deū
t pmiſiſſe: videre mihi videoꝛ.

Quō roch⁹ miſſit gotardū adq̄rē

Hec ⁊ cōplura alia (dū panē
diutni hoīes fabulāt tm̄ hu
i⁹ ſcemōi ſermōes ptraxē vt fame
p̄mi icipēt. Admiratiqȝ ſūt mirū i
modū canē vt ɋſueuerat panē n̄
attuliſſe. Gotard⁹ itaqȝ rochū al
loq̄t: quo pacto mi pater cibū tibi
ɋpabo: Cui roch⁹ ſuta nequaq̄
q̄ reda ſūt mō ſpē nrām i eū loca
uerim⁹ q̄ recto iudicio oia regit
qui ne ceſſariis i reb⁹ nūq̄ defuit
Inſup fluis vero nūq̄ abūdaſſe
viſ⁹ ē. Tū p̄mi pētis erroꝛ moꝛ
talib⁹ iniūctū ē vt laboꝛe ſudoꝛeqȝ
ſibi victū acq̄rerēt. Tū itaqȝ ba
culū perā pileū palliūqȝ ſumito
⁊ circū vicia loca pluſtrato ac pa
nē oſtiati mēdicato. Multū eq̄deȝ
ptē gotard⁹ iqt laboꝛē ſubterfu
gio mō do imoꝛtali tibiqȝ ɋplace
aȝ veꝝ oēs q̄ hec loca icolūt me
norūt nec ſibi vnq̄ pſuadebant:
me aut tāte felicitati eē aut i tātā i
cidiſſe miſeriā vt mēdicare debe
aȝ. ſeq̄re xp̄ȝ ⁊ apoſtolos roch⁹ i
q̄t q̄ q̄uis di fili⁹ eēt cui⁹ verbo cū
cta ex nihilo creata ſūt: tn̄ a moꝛ
talib⁹ victū q̄rē dō ⁊ hō n̄ erubuit
Qui vero eū ſeq̄bāt relictis oib⁹

mdicare ſibi glorioſũ exſtimarũt
His mot⁹ gotard⁹ ſet⁹ placẽciã p
fect⁹ ē. Hic dũ q̄ſdã domos pcur
rit: ⁊ pane orat cũ illũ ditiſſimũ
eē cũcti ñ ignoraret: ab oībus lu
dibrio ē habit⁹. Quō venit ad

Ad amici tādē (potiū amici
cuiuſdã oſtiũ dcliat quo fa
miliariſſime vtebat. Cũ vero ab
eo cognit⁹ fuiſſet ita ↄcitat⁹ aīcus
gotardũ q̄bus potuit ↄuitiis ⁊ cō
tumeliis ipetit ac ſi primoniũ o
ptim⁹ vir ille qd erat āpliſſimũ
pſuſiſſime ↄtriuiſſet cur inquies
panē cūibus pāti⁹ ñ exhibuiſti q̄m
ſi modrate i lliſ tribuiſſeſ hac miſe
ria carēs ac domi te ſine familie
tue dedecore ↄtineres. ſi vero tātil
lũ prudētie ac ſapie i te fuiſſꝫ do
mi poti⁹ iedia mōi q̄ tuo iniuriã
mēdicare dbueraſ. verꝝ poſtq̄ ad
hāc iopiã egeſtatēqꝫ tua culpa
tuis erroribus prolapſ⁹ es viue
miſer abi hic ſceleratē. abi familie
tue ddec⁹. maleo ſecuriqꝫ dign⁹.
receſſit igit gotard⁹ iiurie ↄtūelie
qꝫ ipatiēs. q̄rebat. n. aīcũ cui plu
rimũ fidbat nullũ erga eũ bēivo
lētie ſignũ oñdiſſe. De reuerſiōe

Tota d hinc vrbe (gotardi
pluſtrata cũ duob⁹ virꝫ pāi
b⁹ ad rochũ regreditur et illi rem
oēm apit. Cũ roch⁹ amicus ille
tu⁹ q̄ dei ſeruũ dſpexit peſte ſau
tius dolore igēti vexabat. Cui
taq̄ ac luce migrabit: De libētiōe

Sequenti āt luce roch⁹ non dũ
liber ſumpto baculo il
licqꝫ iniv⁹ placētiã vt potuit pfi
ciſcit hoſpitale p more viſitat: e
grotos hillari facit ameniſſimis
verbis ↄſolatur tāgit ⁊ ſigno cru
cis liberat. Per vrbē aũt pgreſ
ſus eo morbo laborātes in deo
qꝫ ſpātes ad pſtinā valitudinē
reduxit. Sicut ſanauit ſiluestreſ

Sole aũt ad occaſũ inclina
to tuguriũ repetere cōſtitu
it. Sol⁹ itaqꝫ p ſiluā icedit Bru
ta queqꝫ aduerſa valitudine ve
xata ad rochi pedes pvoluta ſa
nitatē poſtebāt. De voce au
dita vocante rochum

Cōplures ptereaeũ extra vr
bē rerꝝ magnitudīe moti p
ſecutiſunt voceqꝫ de celo miſſã
audiuere clamantē. roche roche:
orationē tuã exaudiuim⁹ ſanita
tēqꝫ tibi donauim⁹ i patriam ita
qꝫ reuertere deo aſpirãte penitē
tiã actur⁹ vt ſcōꝝ numero aſcri
baris. Obſtupuere cūctorꝝ ani
mi: q nouũ ⁊ in auditũ nomē au
diuiſſet. Ex his vnus deo ac
cept⁹ arbitrat⁹ Rochũ illũ eſſe
qui infirmos ſanabat: certior tñ
fieri cupiēs ſiluã igreſſus ad ro
chi tuguriũ ſe contulit. Ibiqꝫ co
iuento: ſalue inquit roche feliſſi
me. Cũ pſpectũ hēam deũ tui

miſertū ſanitatē bonāqꝫ valitu
dinē tibi reddidiſſe et te in patri
am reuocaſſe:priuſq̄ hic diſce-
deres te viſere volui Et qꝫ deo
te gratiſſimū eē pcepim⁹: vrbē
hūc nrām ꝛ nos oēs ꝛ fortunas
nrās tibi cōmēdam⁹ ꝛ tuo auxi
lio fouendas tradim⁹ Rochus
qui nemini adhuc nomē ſuū pro
diderat:quis te iquit nomēꝫ hoc
meū eē edocuit: Ille rē vt acta
eſt:enarrat rochus primo antiū
nans neminē pter ſe vocem illā
audiuiſſe:hunc quoqꝫ intellexiſ
ſe didicit.genib⁹ ad terraꝫ flexiſ
hūc oratne mortaliū cuipiā ape
riat eū rochū eē vt ignotus libe
re ꝛ ſine animi moleſtia in patri
am redeat:ille facturū promittit
Gotardus aūt rochū paulo an
te lautiū vix ambulare potuiſſe
mox liberū ꝛ icolumem euaſiſſe
cōſpicatus diuino munere id fa
ctū exiſtimās maiori veneratiōe
illū eſt pſecutus Ad quē conuer
ſus Rochus quib⁹ poſt rationi
bus hortatur:vt i ſiluis vitā de
geret ꝛ deo inſeruiret Qui docet
i doctrina Qui exortatur in ex
hortando Qu preeſt i ſolitudine
Seculū itē gte pat qui tineas n̄
formidet Taleqꝫ ſe ſuperis pbe
at vt eū celeſti cōſortio dignum
illi exiſtimēt Cū vero ad mortē
ābo puenerit vtri hac fluctuoſa
rerꝝ ambage erūnarū laborūqꝫ ſo
cii extitiſſēt:ita i celo vna diuīo
lumine fruerēt Quo iquit viſo
mi gotarde nihil vlterius queri
tur nihil appetit:cū i eo ſint oīa q̄
ad perfectā diuinitatis maieſta
tē cōcurrūt ita vt nullā ſatietatē
reddat Verū enixi⁹ aliq̄to ſpe-
ctātes quo magis illd itueētur eo
magis videre cupiūt iuxta sacrꝝ
illd Spirit⁹ meus ſup mel dulcis
Et q̄ me edūt adhuc eſuriūt Et
q̄ me bibūt adhuc ſitiūt Eya igi
tur mi Gotarde: Illum ſequere
q̄ ex nichilo creauit oīa Qui nos
oēs nō amat ſolū:ſꝫ fouet ꝛ am
plectit Qui nō fortunas noſtras
nō vxores:nō liberos:nō deniqꝫ
mortaliū rerꝝ q̄cq̄:verꝝ cordis ar
dorē eius amore ꝛ charitate ac-
cenſi nō ſuo ſꝫ nrō cōmodo opti
timi parentis more req̄rit.Cui
gotard⁹ diue pater inq̄t ſcito me
oīa facturꝝ:ſi modo tecū pegrina
ri paſſus fueris:itinerisqꝫ comi
teꝫ me tibi adiūxeris:aut ſaltem
vna mecū hic aliquātiſp immora
tus fueris:quo diſciplia iſta im-
but⁹ facili⁹ heremi icomoda ſuf
ferā Quod cū Rochus itellexiſ
ſet nō parꝝ huic viro iā ad bene
beate recteqꝫ viuēdū iclinato ſe
pfuturū ratus:mutato conſilio
morā dierum aliquot ſub vetere
ſolitoqꝫ tugurio cū Gotardo tra

pit Quo tpe Roch⁹ diuinaruꝫ rerū pitiſſim⁹ pauli heremite dogmata Hyeronimi Antonii ceteroꝝqꝫ q̄ in heremo vitam ↄtriuere. inſtituta Gotardū edocet.

Quō cūprehēſ⁹ eſt a litorib⁹

Quibus peractis relicto Gotrado i ſilua Rochus deo comite lōgis itinerib⁹ i galliā delatus ē que armoꝝ ſtrepitu belloꝝqꝫ turbidine vexabatur Jn patriā itaqꝫ iter dirigens ad opidū quoddā puenit qđ rochus patruo(vti iā dixim⁹)donauerat prefectūqꝫ eius loco ſuffecerat: Js in templum p̄ more conceſſit Quia litorib⁹ cōprehenſus exploratorē eni illū arbitrabant in vincula cōiectus ad principeꝫ deducitur A quo q̄ſnā eēt iterrogat⁹ ieſu xpi ſeruū ⁊ pegrinū ſe eſſe iq̄t orauitqꝫ ut vota ſua eū pſeq̄ ſineret. Quō poſit⁹ eſt i carcere

Princeps rochum ob habitū ⁊ ſqualorē haud quaq̄ agnoſcebat illūqꝫ i carcerē ceteroꝝ oīum maxime tenebroſum belli ſuſpictiōe formidineqꝫ compreſſus detrudi iuſſit. Et cuſtodibus iperauit vt illum diligenter obſeruarent. Qua ex re rochus deū imortalē ezid gen⁹ erūpnaruꝫ qđ grauiſſimū videbat vt illuꝫ ſaluaret elligiſſe arbitrat⁹ eſt illi grās habuit quod oī cruciat⁹ genere eum dignum fecerit.

De eius paciencia.

Carcerē itaqꝫ igreſſus tenebraꝝ/fetoris/ ⁊ ſcorpionuꝫ ſoci⁹ ad terrā reclinato genu deum ac virginē orat ne illum deſerāt virtutē pſtēt quo facilius cetera icomoda patiat͛ Hic igit͛ maximis laborib⁹ maxima vite auſteritate vigiliis verberibus corp⁹ cedēdo tāta abſtinētia vt coctū aliq̄d ſumere luxuriā putaret Tātū deniqꝫ corp⁹ cōtriuerat vt vix ſqualida mēbra humi colligeret Quiquenniū ibi ↄſūpſit.

De exitu eiuſdem

Quo exacto ſe ad extremuꝫ vite deueniſſe rat⁹ carceris cuſtodes vt ſacerdotem quempiam ad eum introducant exorat Deductus igitur ſacerdos ad carcerem lumen nec vnde acceptantem ſplendorē pſpicuū igredit͛ Qua de re miruꝫ imoduꝫ obſtupuit rochum deinde intuēs ⁊ facie ipi⁹ diuinū quēpiā ſpirare fulgorēqꝫ oculoꝝ admiratus: ſemi animis fact⁹ verbū vix elloq̄ auſus ē ⁊ q̄d vellet rochuꝫ poſtulauit Tūc ille ad ſacerdotis pedes puolutus delictorum veniam implorat rogat qꝫ euchariſtiam ſibi i dari.

De verbis ſacerdot͛ ad principē

SAcerdos lachrymās ad prin
cipem ſe confert ac monet ꝙ
modeſtiſſime graui iniuria deū
affectū eſſe Qd̄ ſciſſimū hoiem:
oī prſus ſcelere alienū q̄nq̄nio
iã in carcere tenuerit: Vite hau
ſteritatē hois patiētiā Lumina
pterea in carcerē viſa narrauit
Que oīa ſāctitatis indicia ſunt
Hac re paſſī p oppidū vulgata
pietate ducti oppidani videndi
hois deſiderio tenebantur Et ſe
ad carcerē caternatī cōferunt
Quō āgelꝰ apparuit ei āte mortē
VTrochꝰ morbo correptus
cum aliq̄tiſper q̄eti ſe dedi
diſſet dei nūciꝰ ei in ſōnis viſus
eſt ſic inq̄ens Tēpus ē mi roche
vt tuā hāc ſāctiſſimam animā
in pris ſinu collocē Quaꝫ ob rē ſi
q̄d p te aut mortalibus quippiā
optādū pposuiſti anteꝙ e vita
migraris a deo optio maxio qꝫ
petito: fiet eni q̄dcūqꝫ optaueris
De orōne qua orauit ad deū
DOm Rochus parēs inquit
mitiſſime q̄ populū tuū ab
egyptiorū manibus ſinus arabi
cipelago penetrato liberaſti: qui
loth in te ſperātē ex vrbibꝰ neq̄ſ
ſimis cataclyſmo eripuiſti q̄ io
nā ſeruaſti qui nullū i te ſpantē
reicis neminē fruſtraris oēs in
te ꝯfidētes et auxiliū tuū implo
rantes qui nomē aut patrocini
ū noſtrū inuocauerit a ſeuiſſima
peſte ſeruare: protegere ac tueri
non dedigneris Nec id nr̄is me
ritꝭ ſꝫ miſeratiōis ⁊ clemētie tua
magnitudo orōni mee concedat
Hāc pterea miſerū ⁊ ſontē aiam
tua pietate maieſtatis ꝙuis nil
vnꝙ in hac vita egeri: vt tanto
munere dignū me fuiſſe exiſtimē
pietatꝭ tamē ⁊ clemētie tue vim
erga me beigniſſie ieſu oſtendito
Sicut raptꝰ eſt in celum
QUa oratiōe habita deū opti
mū maximū clemētiſſimū
cuius eſſe obiectūqꝫ illud beati
ficum viuens adhuc in celum ra
ptus conſpicatꝰ optatis ſuis an
nuiſſe cognouit Que munera
⁊ ſirex omniū opifex ſuapte po
tētia mortalibus elargiri poteſt
maieſtatis tn̄ ſue munificētiam
clemētiāqꝫ ſctōꝝ ſuoꝝ meritꝭ ita
expoſcētibꝰ illis veluti iſtrumē
tis q̄buſ dē in nobis exercet. Po
tuit eni deus ſuo noie demonia
eiicere. ſerpētes tollere: ſup egroe
manꝰ imponētes ad preſtinam
valitudinem reducere.
Quomō migrauit ad domi
num et luminaria viſa ſunt
EXorata igitur diuine ampli
tudinis claritate Rochus
humi deiectus oculis ad celum
reuolutis artubuſqꝫ modeſtiſſi
me cōpoſitis animā ſupis reddi

dit Tum vero qui ad carcerem conuenerāt lucernas ingentes intus per quaſdā rimulas lucere inſpiciunt Id ad carceris cuſtodē deferūt Qui confeſtim recluſis foribus beatiſſimuꝫ corpus ſolo pſtratum ad capud et pedes lucernas ardere cōperit: Ad latus vero tabella his litteris inſcripta inuēta eſt Peſte laborātes ad Rochi patrocinium confugientes : contagionē illaꝫ truculētiſſimā euaſuros Quod Ubi ad principē delatū ē: magnitudine rei cōmotus ſanctiſſimuꝫ corpus ſumma pōpa ad templū deferri iubet Quē ꝗ ipſe preſentia exornauit. Quomō cognouerunt eum parentes

PRincipis vero mater cū Rochi nomē ī tabela cōpertū legeret: filiū his verbis alloquitur Hic nepos tuus eſt ex fratre genitus Quo defuncto hic benigne tibi imperiuꝫ conceſſit et in ytaliaꝫ externaſqꝫ regiones pfectus eſt Ut vero certiores reddamur: corpꝰ adeamus in cuius pectore ſi crucē comperiemus: hūc illuꝫ eſſe ſcito Qua cruce inuenta mater principem obiurgare occepit eius crudelitatem deteſtata cuius cauſa vir ſanctiſſimus immerita morte ꝗ familie ſue dedecore extinctus eſt Ex quo plangor et vlulatus fit Oppidani olim principis ſui cadauer ſanctiſſimumqꝫ corpuſ lachrimis hūmectant oſculaqꝫ defigunt. ¶ Quomō erectum eſt in templum

i IUſtiſqꝫ rite peractis princeps magno impēdio ei tēplum erexit Diem ſolennē quo diuus Rochus obiit imperas. xvii. ſcilicet kalēdas ſeptēbris āno chriſti milleſſimo tricēteſimo xxvii. Olimpiadis vero quingēteſſime viceſime none. anno duodecio ꝙ ſolenne ſtatumqꝫ ſacruꝫ ab incolis celebratur ad hec vſqꝫ tempora ¶ Cuius ſanctiſſimi viri merita atqꝫ opera ſupra ſeptimum et octuageſſimum annum ytalos latuere.

De miraculis poſt mortem

a ANno vero milleſimo quatricenteſimo decioquarto kalendas vero Iulias: decimo xpi fideles ꝗ romane eccleſie plati: quo grecorꝫ hereſim tollerent oēs in vrbē cōſtantiā germanie celeberrimā in vnuꝫ conuenere Urbem illam peſtis ſceuiſſima inaſit: ita vt oēs de fuga cōſulerent arbitrati eni ſunt id demonū opera factuꝫ Quo dei eccleſiam petriqꝫ nauiculā ſi naufragare nō poſſet illā ſaltē agitare acturbare conaretur At deꝰ cele

mētiſſimus nollēt rēpublicā ꝑpi
anā ꝑdere. dū ꝑlati mortē formi
dantes ad vnū oēs vrbez relin
quere ſtatuiſſēt. adoleſcēs q̊dā
germanus ꝑpanā religionez la
befactari timēs diuino numine
afflatus ſupra etatē audaciꝰ pa-
trē ſic alloq̄tur Et ſi deus oīum
conditor ſacroſctām romanā ec
cleſiam ꝑpianamq; rēpublicā et
vrbē hanc ſaluare poteſt voluit
tamē ſanctis ſuis p̄cipua quedā
elargiri Quibus interceſſoribus
mortales vota ⁊ optata ꝯſequū
tur Audio enim Rochū quedā
a gallis ſūma ī veneratiōe hitū
Cuiꝰ meritis oēs ad eū cōfugiē
tes peſte liberant̄ ¶ Vobis itaq;
cōſilium do p̄rēs optimi: Vt ad il
lū cōfugiamꝰ oēs corpuſq; no-
ſtrū inedia caſtigemꝰ ⁊ ſub rochi
vexillo ſignoq; ſupplicatiōes ꝑ
vrbē facite ac illū orate ut apud
deū cuiꝰ rē agimꝰ p̄cibus inſtet vt
vrbi ſua miſeratiōe ſalutē p̄ſta-
re nō dedignet̄ Adoleſcentis cō
ſiliū p̄rēs oēs approbauere et ſo
lenni pōpa Rochi ymaginē oī
comitāte populo ꝑ vrbē deferūt
Supplicationes pro more agūt
corpuſq; ieiuniis et verberibus
caſtigāt Quibus pactis difficile
dictū ē ꝙ breui peſtis illa euanu
erit ¶ Quapꝑter ciues et incole
oīſq; cōuētus luctū et merorē in
gaudiū conuertūt et ſcm̄ virum
maxio honore germani quoq;
ꝓſecuti ſunt ¶ Feliciter itaq; ꝑpi
anis rebus compoſitis ſoluto cō
uētu ytali ad nos nomē ſācti ro
chi detulere ¶ Ad quos tandem
longo poſt limimo reuerſum ba
ſilicas: ſacella tēpla vel ī eiꝰ nom̄
cōſtruendi materiā p̄buit ¶ Atq;
cōfugiētes ymagines: ſtatuas:
vetorꝫ argumēta et ſciſſimi viri
opa ītuent̄ Que ſi ſcriptis man
dare velimꝰ difficilꝰ ꝓfecto no
bis eſſet p̄ncipiū ꝙ exitū reppe-
rire. Quapꝑter conſulto miſſa
faciemꝰ illa: ne ſi ī curia nrā tāto
rū opum merita minꝰ laudaue
rimus illi ſubtraxiſſe partē glo
rie videamur ¶ Hunc itaq; oēs
imitemur. hunc piis oratiōibus
ꝓſequamur: Vt deo ſimul et illi
ſeruiētes eiꝰ ſupplicationibus di
uine clemētie mūera conſequa-
mur.

Beatiſſimi rochi corpus
veneciis q̇eſcit cui plebs
pia et deuota edem ampliſſimā
cōſtruxit ad cuiꝰ ſacellum conue
niunt omnes quos peſte īfectos
benigne liberat Vbi tot vota re
ligioſa in vtroq; pariete pendent
vt recitare difficillimum eſt.

Anno domini milleſio qua
trecētiſimo nonageſimo ce
nobio fratrū ordinis beatiſſime

dei genitricis ſemperqꝫ virginis
marie de monte carmeli pariſi
enſis ciuitatis peſtis ſeuiſſima
inuaſit extinctiqꝫ ſũt hoc morbo
peſtifero fratres decem et octo.
Taliter tremor inuaſit vt de
fuga ↄſulerent omnes ipſius tñ
conuentus pariſienſis deuotus
religioſus frater iohãnes philip
py aliae atrebatẽſis ſacre theo-
logie lector ymaginẽ beatiſſimi
rochi in eodem cenobio fratrum
carmelitarũ erexit atqꝫ inſtituit
vt de ſanctiſſio rocho oibꝫ diebꝫ
dominicis ſpecialis cõmemora
cio haberetur. dominica vero pri
ma poſt feſtũ aſſumptionis cu
ius feſtũ celebratur cũ miſſa et
ſermone ſollẽniter et ab eo tem
pore mediente gratia diuina et
Rochi patrocinio nullus peſte
in eodem cõuentu carmelitarum
functus eſt vita.

Eodem in tempore apud
Picardiam q̃ plures vil-
le/caſtra et opida vt in villa Am
bianẽſis Tornacenſis Came
racenſis Attrebatenſis hyſduni
Abbatis ville morbo epydimie
vexabant qui ſtatuã beatiſſimi
rochi erigentes omnis peſtis ra
bies inde pulſ⁹ eſt vt ſciunt oẽs.
Anno domini milleſimo qua
dringẽtiſſimo nonogeſimo
quinto pariſii fuerũt multi peſte
grauati qua ex re ſtupor omẽs
inuaſit cũ vero multi officium me
dicorum deſperarent ad ymagi
nem beati rochi peregre venerũt
atqꝫ vota ſua ibidem relinque-
runt qui ſe aiunt beatiſſimi rochi
meritis liberatos quapropter
ei⁹ nomen ad aſtra vſqꝫ colunt
nos vero carmelite hunc verũ
ſanctiſſimum rochum hũc ceno-
bium: ſcꝫ fratrũ carmelitarũ ſpe
cialiter elegiſſe ad operanda mi
racula credimus Ideoqꝫ excitaſ
ſe turbe deuocionem vt perpe-
tuo nomen eius ibidem laudetur

Legenda cũ miraculis ſãc-
tiſſimi rochi expliciunt.

In Introitu miſſe ſancti rochi
cuius feſtũ celebrat in cõuentu
pariſienſis ordinis fratrũ beate
virginis marie de monte carme
li.

Congratulamini omnes
in dño diẽ feſtũ beati ro
chi cõmemorantes in cu
ius cõmemoratione letatur ec-
cleſia plebs exultat et angeli dul
cia dant melodia dicentes glori
a tibi domine qui talem virum
in confeſſorẽ elegiſti. ps Bea
ti imaculati in via qui ambulũt
i lege dñi. Gloria patri et filio et
ſpiritui ſãcto. Oremus

Deus q̄ es glorio-ſus in gloria ſanctorũ et cunctis ad eorũ patrocinia confugiētib⁹ ſue petitionis ſalutarē preſtas effectũ concede plebi tue vt intercedēte beato Rocho confeſſore tuo que eius celebritate deuote ſe exhibet a lāgore epydimie quā i ſuo corpore pro tui noīs gloria paſſus eſt ſit liberata et tuo nomini ſemper ſit deuota per dñũ noſtrũ

¶ Lectō ep̄le beati pauli. ap̄li ad thimotheum

Kariſſime memor eſto dñũ iheſũ xp̄m reſurexiſſe a mortuis ex ſemiē dauid ſcd̄m euāgeliũ meum in quo laboro vſq ad vincula quaſi male operans ſed verbũ dei non eſt aligatũ: Jdeo omīa ſuſtineo pp̄ter electos vt et ipſi ſalutem cōſequātur: que eſt in xp̄o ihū cū gloria celeſti. Tu autem aſſecutus es meā doctrinam inſtitucionē propoſitum fidē lōganimitatē dilectionum paciencia̅ perſecutiones paſſiones qualia mihi facta ſunt anthiochye yconijmir et ex omnibus me eripuit domin⁹. Et omnes qui volunt p̄ie viuere in criſto ihū perſecucionem paciuntur.

¶ Tibi pio ſancto rocho honor ſit et gloria et deprecantes apud celeſte numen tuis precib⁹ a morbo epydimie ſaluos reddis Fac queſumus beate confeſſor xp̄i Vt apud deum preces noſtre nō ſit vane ⁊ nobis aeris tēperiē cōcede et in fine tecū i celis cōgratulemur. Alleluya. O beate confeſſor roche quam magna apud deum ſunt merita tua quibus credimus nos morbo epydimie poſſe liberari et aeris temperiem concede.

¶ Proſa.

Ceſſat morbus ceſſat peſte altari edificato Sancte roche criſti teſtis pro nobis deum orato

Vt ceſſet epydimia qua flagel-
latur patria Et cum miſericor-
dia currat dei ſentencia Finita
qz miſeria huius labentis ſeculi
Tecum ſumus in gloria dica-
mus amen ſinguli.

Sequentia ſancti
euangelii ſecundum
Matheum. Gloria
tibi domine

In illo tempore di-
xit iheſus diſcipu-
lis ſuis. Vigilate quia
neſcitis qua hora domin⁹
veſt vētur⁹ ſit Jllud autē
ſcitote quia ſi ſciret pat
familias qua hora fur vē
tur⁹ eſſet vigilaret vtiqz
et non ſineret perfodi
domun ſuam ideo et vos
eſtote parati qz qua hora
ne ſcitis fili⁹ hoīs ventur⁹
ē. Quis putas eſt fidelis
ſeruus et prudens quem
conſtituit ſuper familiā
ſuam vt det illis cibum
in tempore. Beatus ille
ſeruus quem cum vene
rit dominus eius inuene
rit ſic facientem. Amen
dico vobis ſuper omnia
bona ſua cōſtituet eū.

Off.

Te beatum rochum criſti
confeſſorem exoratum facimus
et preces ad te patrem noſtrum
dirigimus Vt tua interceſſione
a langorib⁹ epydimie ſaluemur
et aeris temperie pociamur.

Parce nobis domīe
et flagella ire tue
que peccata noſtra merē
tur precibus et meritis
beatiſſimi cōfeſſoris tui
Rochi nobis miſericordi
ter auerte. P. dn̄z noſtrū.

Poſt. cō.

O q̄ magnificum eſt no-
men tuum beate Roche qui tu-
is interceſſionibus languentium
multitudinem noſtri ſaluare
et tuum nomen glorioſum
cōmemorantibus omnibus te
propicium exhibere Veni et ſal-
ua nos a morbo epidimie et ae-
ris temperiem nobis concede.

Oꝛatio.

PReſta queſumus omnipotens deus ut qui celeſtia ſacramenta percepimus intercedēte beato rocho confeſſore tuo per hec contra oīa aduerſa mundi muniamur et ab omni moꝛbo ⁊ peſte ac ſubitanea moꝛte liberemur. p. dñz noſtrū ihesum criſtum.

Ingenitam clemenciam tuam oro beatiſſie roche
Ut me a quo ſanctiſſima imago tua in carmelitano ſacello
erecta eſt. a ſeuiēte ac moꝛtifera peſtilēcia indemnē ꝯſerues:

Publ. i Fauſti Andꝛelini Foꝛoliuiēſis Poete
Laureati ad diuum rocchum Carmen

NOn ita pꝛedatoꝛ ruit hoſtica miles in arua
Ut ruit in noſtrū peſtis acerba caput.
Ac ueluti ſubito deiecte turbine frondes
Saucia letali uulnere turba cadit.

Nullus peoniis eger releuatur ab herbis
Facta machaonia cura nec arte iuuat.
Ulcera quis ſanet diuino imiſſa furore:
Non facit ad noſtras plaga ſuperna man⁹.
Tu potes optatā ſolue prebere medelam
Et pie ſuccenſum flectere rocche deum
Praecidii ne clauſa tui ſit ianua queſo:
Sed miſeris pandas lumina tota viris
Nāqꝫ ſolet pietas populū miſerata iacentem:
Excipere: ac tepido queqꝫ fouere ſinu.
Cerea ſanatis ponetur imago catheruis
Aſſiduas qꝫ ferent in tua templa preces:
Quelibet ignare pādenda eſt gratia genti:
Debet et auctori vita recepta ſuo.

Oratio Fauſti ad ſanctum rochum

Ego certe taz magna tamqꝫ multiplici labe notat⁹ ſum vt maiorē in redēptorem meuz iniquitatē admiſerim ꝙ optatā atqꝫ rogitatā veniā aſſeq̄ merear ſed qm̄ ad īgemiſcētē cōtritūqꝫ peccatorē ꝑ ſua in omēs pietate cōuertitur Ideo ſāctiſſime Roche ad te benignuz quidem: ac clemētē cōfugio ⁊ toto corde tota mēte tota deiqꝫ aīa ſupplico vt omnipotētem ⁊ miſericordē ipm̄ deum etiaz atqꝫ etiam obſecres preterita delicta mea nō ſoluz nō reminiſcēda ſꝫ oīno delēda cēſeat Et ſicuti ſalutarē angelum ad ſanāduz peſtiferum vlcus tuū miſit: Ita et me et vnūquēqꝫ facinora ſua recognoſcētez ab oī tam preſēti quā futura peſtilēcia liberet. Amen